"ŠANINI DANI X" - PREDGOVOR AUTORA

Laž i istina su dva pojma koji za mene imaju veoma slično značenje. Često ih je nemoguće odjeliti! Često je laž pravednija od istine! Da li to opravdava laganje?
Priznajem da i trenutno barem za deset klinki tvrdim, tj. lažem im, isto! To je dobro i zabavno dok se stvarno ne zacopam u neku jer onda govoreći joj istinu, osjećam se kao da lažem!
Mnogo puta sam to isto lagao, pa mi se istina čini šablonizirana! Okolica, naviknuta na moje laži, istinu ne prepoznaje! Tako je bilo i s Mašom!
Teško sam njenim kolegicama uspijevao dokazati da ne lažem! Mojim prijateljima i klinkama, također! Smatrao sam da je to polazna osnova za 'Šanine dane' već i zbog toga što sam bio uvjeren da je Šana konačno pronađena!
Onda se dešava 'Mašina mama!' i ja prerađujem scenarijo, kao njoj to trebam dokazati...
Prekid s Mašom; Maša odlazi sama i svjesno, ponovo napad na moj jadni scenarijo... Sada ga vodim u smjeru sebe, tj. ni ja ponekad ne znam razlučiti istinu od laži! Nekad se u laž tako dobro uživim da povjerujem u nju! Međutim, tvrdim da Maša nije laž! Zato i pored njenog odlaska odlučujem se obračunati sa sobom kroz nju, kroz to sve što je nju udaljilo!
U ovom dijelu nisam imao snage reći sve što sam želio, osjećao! Rekao sam puno manje od očekivanog! Scenarijo je tražio više! Ne, ne kukam - baš suprotno! Drago mi je zbog toga! To samo dokazuje da Maša još nije mrtva za mene, ni kao neka velika i vremenski kratko ostvarena ljubav, ni kao inspiracija!
Zbog nje sam želio napustiti Šanine dane, a sada je ona ipak dio ove epopeje. Ljubav prema epopeji je jaka, ne dopuštam da me bilo tko s njom zavadi! Čak ni Maša! Još jedna uobrazba, laž, ili istina? Nije važno! Osjećaje je teško dokazati, oni su promjenjivi!
Samim tim ovaj predgovor danas napisan, sutra već ne mora biti istina! Istina je moguća samo u sadašnjosti, a sadašnjost je samo trenutak! Toliko mali trenutak da započeta i istinita misao kada se završi može biti laž! Sa osjećanjima je tako, barem kod prevrtljivaca kakav sam ja često bio!
Priznajem samome sebi, da sam u starim Šaninim danima često lagao, točnije preuveličavao. Tvrdim da su baš Šanini dani mjerilo svega! Oni su istina jer ja tako želim! Ako i lažem u njima, lažem samo inspiraciju, vas čitaoce i sebe!
Ne možete mi to dokazati, a kamoli me osuditi jer svi smo u istom položaju!
Lagati sebe mi je najdraže! Oprostite ako snosite posljedice toga, zamislite kako je tek inspiraciji!

MaDus
Osijek, 14.12.1989.

EPOPEJA 'ŠANINI DANI' - 'ŠANINI DANI X'

'DOKAZI'

1. DIO

Sam u svojoj sobi sam sjedio,
ustvari gnjavio sam mačka,
doručak si priredio,
stavio vodu za kavu,
od piva napala me neka sračka,
pomalo je i mamurluk prolazio kroz glavu!

Dosadno jutro poput većine,
zaspah, spavao sam dugo,
veliki odmor, danas bespovratno mine;
nisam čuo da zvoni mi sat!
Sinoć sam stvarno dosta cugo,
taj proljev, opet me tjera srat!

Začuh lupu na vratima!
Tko to lupa, pa postoji zvono!
Rijetko tko dolazi u jutarnjim satima
jer osim mene nikoga nema kod kuće.
Možda je poštar nešto don'o!
Možda se inkasatori na mene sruče!

Ne, bili su oni! Oni baš!
Rekli su; "Ulazi u kola!
Zašto! Dobro ti znaš!
Nemoj da čekamo ulazi!
Pretući ćemo te k'o vola!
Od sada dobro šta pričaš pazi!"

Šok. Strah. Zbunjen stojim!
Oni se smiju, guraju me unutra!
Bojim se, jako bojim, znojim!
Strah. Pa šta od mene traže!
Što se to dešava ovog jutra!
Zašto nijedan neće da mi kaže!

Trojica, nadmeni, jaki su u poslu svom.
Izustih uzmucano; "Šta sam kriv?"
Dobih šamar i po leđima palicom!
Oni su visoko, ja sam sitan,
govore mi; "Da ostaneš živ
ne pitaj, razlog nije bitan!

Čuti ćeš ga, ima vremena, sada šuti!
Inače biti će po glavi!
Nemoj, moj drug se brzo ljuti,
brza mu je ruka!
Nemoj da ponovo je na tebe stavi
jer osjetiti ćeš šta je muka

i zašto te majka rodila,
osjetiti ćeš kako žari!"
Kola, u nepoznato su me vodila,
boljela me glava, pustih i suze,
da li za mene netko mari,
zašto me ovo obuze?

Nisam kriv! U to sam siguran!
Možda je greška!
Možda je san!
San nije!
Ona ruka - bila je teška;
obraz i dalje bridi i grije!

Tišina. Šute. Ja ih ispitujem,
u glavi vrtim prošle dane,
samog sebe sumnjom trujem!
Za što sam kriv? Ništa nema!
Bojim se - kad auto stane
šta li tek onda mi se sprema!

Da li će me tuči, zatvoriti,
možda će... Ne želim razmišljati,
ne želim se sa sobom boriti
jer nemam snage, jer nikada...
Auto će stati, onda ću znati
zašto su došla ova tri gada!

Sirena, ljudi izvana; zgrožena lica.
Razmišljam, šta o meni misle?
Lopov? Razbojnik? Ubica?
Kad me voze oni...
Crne misli potpuno me stisle,
panika, suza iz suze izroni...

Viču - "Nemoj mi tu cmizdriti,
jer ako te ja rasplačem
onda ćeš siguran biti
zašto nisi muško!
Hajde, povjeruj jačem!
Ušuti ti pederska njuško!

Jecaji me nerviraju
i mogao bih te naučiti
da mene kad sekiraju
to nije za pohvalu!
Nemoj me šmrcanjem mučiti,
ne izigravaj budalu!"

Tako su odvratni, glupi,
plašim se, tako me živciraju!
Kad toliko ih se skupi;
radi mene samog - trojica!
Onda sigurno znaju
razlog! To je straha korijen i klica!

Nisam kriv, znam da strana druga
je kriva, da ne razumije!
Znam da sinoćnja cuga
nije me opametila, oslobodila,
ali istina me krije,
istina je prethodila!

Svemu ovome prethodila!
Laž je nastupila!
Kola su me vodila
da me dotuku!
Laž se skupila,
laž je stvorila bruku!

Ne može ovo se desiti!
Nisam kriv, garantiram!
Kriva si ti!
Ako je to to!
Sada samo znam
da čeka me zlo!

Happy end, s tobom je i bio!
Nije trajao dugo!
Nisam si priuštio
da se opustim!
Ponovo sam cug'o,
ne dopuštam da život propustim!

Ono kucanje, ulaz u kola,..
Zašto ne mogu kao svi normalni, pametni,
da nakon osjećanog bola
odem i pijem!
Da viknem; "Još jedan rum u pivo metni!",
da o novom pivu snijem!

Zašto mi se svete!
Možda i ja sam osvetoljubiv...
Zašto mi prijete!
Zašto me tuku!
Zašto sam kriv!
Možda što želim i tebe da odvuku...

Ali ti grešku činiš,
nepravdu nosiš!
Probaj da se uštiniš,
možda si sebe preokrenula,
možda sebi prkosiš,
možda si trula!

Nisi normalna!!!
Ali njih se klonim!
Represija stalna,
još uvijek strah - živci,
suze - i dalje ih ronim,
zašto su nedužni uvijek krivci!

"Nešto si se zadubio!";
viču i zbijaju šale;
"Možda si dasku koju izgubio
od na putu, rupa!"
Koje su to budale
kad smiješna im je ta šala glupa!

Zašto to mene snađe?
Mačak, WC, kava,..
Koliko bi sada rađe
običnо, svakodnevno se dosađivao!
Njih puna mi glava, represiju nosi uniforma plava!
Gađenje prema njoj uvijek sam prikrivao...

2. DIO

Sijalica u oči,
stolica!
Kući ćeš poći
kad priznaš sve!
Službena lica
što ne trpe sne!

Pravda je njihova,
pravda su oni!
Daleko od snova,
od mene daleko!
Pravda su šabloni,
pravdu nisam ček'o!

"Priznaj!", viču!
Sijalica oči pali!
"Priznaj!", urliču!
Sijalica oči peče!
"Priznaj, ne budali!
Izvući te ništa neće!

Istinu kaži!
Inače...
Ne laži!
On je jak,
napunit će ti gače
čim stvorimo mrak!

Ako ugasimo to znači...
Da ne znaš je bolje
šta onda će te snaći!
Zato dobar budi,
ne gledaj me preko volje,
priznaj, i mi smo ljudi!

Da si kriv znamo
jer takvo lice
može krivo biti samo!
Ošišati ćemo ti kosu,
izbiti zube iz gubice,
izbiti zube tvom prkosu!

Dokazi! Reci,
tako si slab!
Ni svi sveci
neće ti pomoči!
Od tebe dobiti ću svrab,
ne želim da buha na mene skoči!"

Smijeh...
Šale...
Zar je grijeh
što ih ne trpim!
Zar su ove budale spale
na mene! Kako da se pokupim...

Pokušah nešto reći,
ponovo udarac! U leđa!
Bol sve jači, veći,
gledam ih u čudu;
Zar ih moj glas vrijeđa,
pokušah shvatiti situaciju ludu!

Viču - govori, a ne daju!
Samo me tabaju,
s gađenjem gledaju,
ne objašnjavaju,
nešto škrabaju,
podjebavaju!

Spominju stare stihove,
"Što je 'Lampion'!", viču!
"Stvaraš stihove nove, ove,
a mrtav si već odavno,
davno si završio priču,
slagati ti je glavno!

Laž je 'Kuko'!
Sve si slagao!
Samog sebe bruko
s time!
Oduvijek, dobro bi odvagao
šta postižu rime!

Istina, nju kao želiš
a pisao si da zavodiš!
Uvijek si uspijevao da se veseliš
kad postigneš svrhu svog rada,
kad zbog stihova u trci vodiš,
kad zbog stihova nevina strada!

Povjeruje
u laži tvoje!
Truje
se patnjom lažljivca!
Ti stihovi i postoje
da od nedužnog napraviš krivca!

Budući 'Šanini dani';
'Četvrta lopta', 'Slike',..
Ponovo si na svojoj strani,
ponovo su one krive!
Stihovi su dio tvoje vike,
želja da pobjegneš iz pasive!

Potpiši!
Tu ovo!
Onda briši!
Idi kući!
Neću reći ponovo!
Kad čekam sve sam ljući!

Nemoj se ludirati,
potpisuj, ili batinanje!
Nemoj nas sekirati
jer palica kad proradi...
Nemoj si praviti sranje,
i ovako nam se ovaj slučaj gadi!

Lažov si, foliraš!
Glumiš nekog poetu!
I sam znaš
da pišeš radi laži!
Da na neke klinke štetu
stvaraš i da to te snaži!

Budi iskren prvi put!
Priznaj i odustani!
Jako sam već ljut!
Potpiši i briši odavde!
Otpora se mani
jer mi smo dio pravde!

Tvoje godine dosta govore!
Nisi više tako mlad!
Tvoji vršnjaci za sebe se bore,
zapošljavaju, porodice osnivaju!
Ti i dalje ideš u grad
sa stihovima koji te prikrivaju!

Prikrivaju od nas, stvarnosti!
Dosta je bilo toga!
Slomiti ću ti kosti
nastaviš li ovako!
Vidjet ćeš svoga boga,
boljeti će te jako!

Potpiši!" - Viču, šutim!
Ne mogu shvatiti
da oni žele da se ljutim
na Šanu, na njih!
Ne mogu ovo pratiti,
podnijeti ovaj stih!

U njemu, poput tebe praznina,
a ti me mučiš!
Istina
je tvoja zloba!
Ti u sobi sada učiš,
ovo je tvoja soba!

Sijalica, potpisati neću, malo sam jači!
Glupi su, prijete, drski, niski!
Svakog će ovo jednom snaći!
I tebe! - Jako se nadam!
Nekada jako bliski
sada od tebe stradam!

Koliko dugo ovo već seru!
Priznati neću! Ne mogu potpisati!
Nemam ni namjeru
jer želim biti svoj!
Želim zbrisati
sa nekom novom Šanom na spoj!

3. DIO

Ruke mi vežu na leđima!
Vode me nekuda!
Ni u najcrnjim snima
nisam to zamislio!
Pacovi posvuda,
mrak, uči nisam htio!

Ugurali su me, zatvorili,
mrak i ja sami!
Sami? Pacovi su se borili
sa strahom - mene se boje!
U ovoj tami
samo strahovi postoje!

Iznenada!
Utučen!
Sada!
U snu!
Mučen!
I tu!

Iznenada sam, sjećanje...
Da li ovo uopće vrijedi?
Uvijek je prošlo stanje
ono što izgleda bolje!
Da li će ovo da se sredi?
Da li još za borbu imam volje!

...Otišli smo na promenadu...
Ljubili se... U petak ćemo se opet naći,
u petak ću biti, ćeš biti u gradu,
iz Zagreba ću se vratiti...
S tobom - biti mi znači,
tebe sam uspio shvatiti!

I ti si mene shvatila!
Tolike žrtve - onih dana sedam!
Toliko si propatila,
toliko smo snažni;
ti se ne daš! Ja se ne dam!
Udarci niski nisu nam važni!

Bilo je lijepo, sada mrak,
ova smrdljiva ćelija!
Želim na zrak!
I ti si nekada izgledala
veselija!
Sada si mene im predala!

Čemu to? Zar laži
prerastaju istinu!
Dokaži
da to što činiš želiš,
da ovu tminu
želiš da mi dodijeliš!!!

U čemu sam pogriješio?
U sebi, tebi, nečem drugom?
Nisam se mrakom tješio,
tješio sam se što nisi prva
koja me ispunjava tugom, cugom,
koja me cjepa, gazi kao drva, crva!

Sada sam, mrak, ovi što seru!
Ovi što me čuvaju!
Što tuku, na mene se deru!
Što neke dokaze žele izvući!
Što pred vratima se muvaju!
Što ne puštaju kući, opet će me tuči!

Situacija
bezizlazna!
Izolacija
odmah!
Kazna
i krah!

Do kada u ovoj rupi!
Mačka je pred vratima
i čeka da strah hrabrost skupi,
da pokušam van!
Mačka će čekati satima,
miš postaje umoran!

Nema ležaja!
Nemam ni gdje sjesti!
Moj krevet poput raja
u snima se čini!
Tko ovdje me smjesti?
Zašto mi ona to učini!

Zar nisam dobro pokazivao
ljubav, možda se i zaljubio...
Zar nisam dobro skrivao
kakav sam u stvari!
Možda sam je i izgubio
zato što starost me kvari!

Ozbiljno sam tome prišao!
Do sada sam najčešće ja bježao!
Ja bih ljubav stišao
ako shvatim da ozbiljno postaje,
ako ne bih s nekom ležao,
ako uočim da bijeg samo preostaje!

Sada sam neki drugi bio,
stvarno sam sve pokušao!
Zbog nje nisam prije spoja pio!
Redovno mijenjao sam majice!
Zube prao!
Umivao lice!

Kući je pratio pješke!
Držao na dlanu!
Izbjegavao greške!
Sve tolerirao!
Samo jednu sam imao manu;
Da li sam dobru izbirao!

Laž je ovu istinu prikazala!
Borba za Šanu nesreću nosi!
Šana je bijegom sve dokazala!
Šana je dabome
sama odlučila da prkosi!
Šane me uvijek slome!

U 'Šaninim danima' često sam pretjerivao,
lagao, borio se, to je moja stvar!
Često sam unosio ono što sam snivao,
nekad i pretjerao!
Priznajem da stihova par
sam iskoristio, unaprijed svrhu im znao!

Mi smo furali, dok sam te bario
nisam pisao stihove!
Možda sam ostario
ali nisam tako poene kupio!
Možda se to poštenje zove!
Možda sam samo malo otupio!

Nemam sada da dokazujem razloga
jer ti si daleko!
Tvoja "noga" je dio toga,
stihovi te neće vratiti!
Ponovo slobodu sam stek'o
iako u tamnici moram patiti!

Krivio sam stihove, a oni su žrtve!
Krivio tvoju mamu, a ti si odlučila!
Sve stihove što sjećaju na Šane mrtve,
što dio su poraza, tjeskobe,
jedna budala je proučila,
budala koja ne može iz ove sobe!

Sve govori protiv čudaka
koji je s tobom furao!
Toga luđaka
što je mator i star,
što stihove ove je gurao
iz sebe, ne nismo par!

Ja sam ozbiljno shvatio,
za tebe preozbiljno, ti si mlada!
Ja sam se u zatvor vratio
jer da tebe vratim želim!
Urliknuh - "Hoću van! Odmah! Sada!
Ne mogu s pacovima ćeliju da dijelim!"

Ulaze unutra sa palicama;
"Vičeš i nju vrijeđaš budalo!"
Bol, padam, bol me slama,
u stvarnost vrača!
Do ničega nije mi stalo,
od svega si jača!

4. DIO

Sudska dvorana puna ljudi!
Svi čekaju! Lešinari!
Meni, meni se sudi;
muči me trema!
Za ovakve stvari
nemam snage nema!

Tišina. Sjedim u sredini.
Sudac ispred, advokati.
Tišina. Da li prethodi istini
ili će me osuditi!
Da li ću izvući se znati!
Da li ću dovoljno se truditi!

Sudac optužnicu čita;
"Optužen si radi 'Šana' svih,
svaka 'Šana' te je sita,
lagao si, puno lagao!
Svaki tvoj stih
u laž je svrhu polagao!

Optužen si radi dokazivanja
koja si izmišljao!
To je dio prikrivanja!
Od Šana budale si pravio!
Da li si ikada pomišljao
da samo si ih davio!

Da laži su tvoje plitke!
Priznaj i sebe oslobodi!
Nekad dobitke, sada gubitke
stihovi ti nose!
Stihovi više i nisu u modi!
Stihovi ti prkose!

Dokaze nam sam daj
da dokaze si sam stvorio!
Napravi ovoj farsi kraj,
pravedno ćemo ti suditi!
Priznaj da si se umorio,
nemoj se lažno ovome čuditi!

Plači...
To smiješ!
Jači
ti sudi!
Kriješ...
Iskren budi!

Ili ćemo otežavajuće okolnosti ti prikrpiti!
Ovi ljudi svi su svjedoci protiv lažljivca!
U zatvoru nećeš moći pivo piti!
Onda ćeš što je istina shvatiti!
Nemoj od ovog suda tajiti sebe - krivca!
U ćeliju ćemo te vratiti, doživotno te pratiti!"

Svi se smiju
iza leđa!
Svi sniju
ovoga kraj!
To vređa!
Sude svijetli priliku mi daj!

Plačem, nemam kontrolu!
Plačem, sudac se smije!
Dvorana - zamišljam je tako oholu
jer ljudi su takvi - humani, čovječni,
čovjek čovjeku uvijek čovjeka krije,
ljudi su u pravu, veseli, srečni!

Moj branitelj se diže,
govori!
Nisam mogao pasti niže,
šutim!
On se bori,
ja poraz slutim!

Govori da stari 'dani'
su bili dio bitke,
da osjećaji su umiješani,
da u borbi stihovi su opravdani,
da stihovi su osjećajima donijeli samo gubitke,
da stihove istina napaja i hrani!

Da nemoguće je stvoriti
laži!
Da dokaze suda može oboriti
jer borba je dozvoljena!
"Sude dokaži
da ova strofa nije poštena!

Stihovi su opravdani
trudom koji ih rađa!
'Šanini dani'
su borba sa osjećanjima!
Šana, što mlađa to slađa,
to draža njegovim rimovanim sranjima!

Stihova o ovome što sudite
nije bilo dok sama nije odustala!
Uzalud se trudite
laž dokazati!
Ona je otišla, sama posustala,
stihovi će tek poslije se pokazati!

A onda svrhu nemaju
jer sve se zna!
Stihovi se spremaju
radi približavanja,
osjećanja sna,
prestanka spavanja!"

Tužilac riječ uzima,
da sam šarlatan tvrdi!
Da u mojim snima
stihova nema, niti postoje!
Da ga srdi
što pokušavam proturiti stihove svoje!

"Dokaza o zaljubljenosti
nema niti su važni!
Stihovi nisu kosti
da mogu se oglodati!
Stihove čim postanu snažni
na sud odmah, na sud ih treba dati!"

Eksplodiram!
Počinjem vikati;
"Kriv sam znam!
Tucite, ubijajte!"
Počinjem urlikati;
"Kaznu hoću, nju mi dajte!

Od stihova sam u stvaranju
mnogo očekivao!
Oni su bili svrha tumaranju
koje me je zanosilo,
koje sam prikrivao,
koje je starenju prkosilo!

Kažnjen sam sam, ovi stihovi
su kazna! Stvarna!
Časni sude na zakone se pozovi
kad budeš izricao presudu!
Znam za zakon da sam osoba kvarna
ali zakoni štite osobu ludu!

Lud sam što pišem ovaj dio!
Ovo me samo prazni!
Kod šane nisam uspio!
Ona je sada daleko,
dovoljno ovaj dio me kazni!
Priznajem, kaznu sam stek'o!

Stihovi ovi scenarijo ne žele!
Stihovi ovi do nje neće ni doći!
Šane su uvijek stihove htjele
pročitati, sačuvati!
Vjerovao sam da to može pomoči,
sada ću izbjeći to htjeti, znati!"

Sudija mi sudi, ja si sudim sam!
Osuđujem se jer ne znam kada sam razočarao,
jer pomalo me je i sram
što ovo se događa!
Gradom bezvoljno bih tumarao,
osuđujem se što ovo me pogađa!

Publika se smije,
sudac također!
Optuženi prije
šuti, šuti i sada,
čeka da postupak prođe,
od sebe da strada!

5. DIO

"Krivicu časni sude priznajem!
Što kraću kaznu molim!
Molim da što manje trajem,
postojim, živim ovako!
Sude ja je volim,
volim jako!

Priznajem jer mi je krivo,
znam da sve izgleda krivo,
da nju sam sniv'o, Ivanu joj prikriv'o,
ali ona to i nije znala!
I Ivana je biče živo
zar sam kriv što je toliko pala!

Što je željela da me viđa!
Što joj je to bilo značajno!
Zar ovaj časni sud ne uviđa
da griješi!
Šanu volim jako i trajno,
Ivanu susret sa mnom tješi!

Davno prije bila je Barbara;
priznajem, za nju sam pisao laži!
Za pisanje nisam imao dara
kada me je zanimala!
Preradio sam! To ne važi!
Stihovi su prerađeni da ona bi ih imala!

I ima ih samo ona!
Imam ih i ja...
Rime su dio smišljenog šablona,
Biljin 'Grad' sam preradio,
to nije smjelo da se zna,
sebi sam time se zgadio!

Nikada više!
Nikada prije!
Stihove piše
ljubavi snaga!
Simpatija dovoljna nije,
nije dovoljno da mi je draga...

Časni sude nemoj sada steći
mišljenje krivo!
Ove moje iskrene riječi
u osudu pretopiti!
Idemo bolje prijateljski na pivo,
u 'Dalmi' po jedno popiti!"

Gledalište se smije, vrišti,
sudija od smijeha suze roni, briše.
Urličem; "Govorim što me tišti,
kako me možete tako mučiti!
Ovo su šabloni i ništa više!
Probajte predmet proučiti!"

Pokušavam se diči,
palica me spušta!
Kao u nekoj horor priči
ne mogu se osloboditi!
Teror ne popušta,
ne mogu se prilagoditi!

Šana u gradu
se smije!
Lažnu nadu
potpuno ruši!
Ne krije
da me ne puši

Šana koja je toliko trenutaka
sobom uspjela da oboji,
da stvori boje iz mraka,
da ponovo me probudi!
Uživao sam što postoji
a sada zbog nje mi se sudi!

"Volim je sude časni!
Ne mogu to izbjeći!
Osjećaji su jasni
kao i stihovi...
Poezija liječi,
stihovi su snovi!

Novi snovi o 'Proletu'!
Novi snovi o sreći trenutka!
Pa kome nanosi štetu
što u 'Borcu' pišem dok sjedim!
Zašto sam opet, na koncu lutka,
zašto ni Šani, ni sebi ne vrijedim!

Prvi dodir ruku
toliko peče!
Ovu svu zbrku
stihovi stvaraju!
Stihovi liječe,
snovima tumaraju!"

...Pratio
te kući, pričali uz put!
U 'Dalmu' se vratio,
potpuna trema!
Ljut
što to veče više te nema!

...Prekosutra češ u grad doći,
tvoje oči
po noći,
dan će proći,
dan što koči,
prekosutra ću vidjeti te moči!

...Nismo se još ni poljubili,
da li precjenjujem svoju ulogu?
Kriteriji su se izgubili!
Da li ti značim
ili želiš samo prijateljstvo i slogu,
nadam se osjećanjima jačim!

"Sude volim ovu Šanu i gotovo!
Dosadno je skroz isto tvrditi!
Ne mogu reći ništa novo
što će mi pomoči,
što vas neće rasrditi,
što postupak koči!

Tražio sam dugo, se iscrpio!
Vjerovao da Šanu neću dočekati!
Da uvijek samo bih trpio
ili sa nevažnima se družio!
Da suđeno mi je - 'Od Šane pati
da stihovima bi vjerno služio!'"

...Prvi put se stvorila na Kopakabani,
sutra u Njemačku otputovala,
par minuta s njom, pa bez nje dani!
Da li je dovoljno nekoga ugledati
da bi sva traženja stala,
da za Šanom se pati!

Pogled prvi me smrvio!
Od onda do sada
bio u glavi se krio,
na ovo suđenje me osudio!
Šana je ipak previše mlada!
Šani sam sada se čudio!

I suđenju, sudu se čudim,
ovima što mi leđa lome,
što smatraju me ludim,
krivim, budalom!
Da li u razmišljanju tvome
ja primam se sa šalom!

"Stihovima je sude nisam davio,
nisam o njoj do pada stvarao,
nisam unaprijed poraz slavio,
nisam unaprijed lagao,
stihovima je umarao,
stihove iz interesa naslagao!"

Tišina je sudnicu umirila,
ismijali su se, predah traže.
Da li si bila, u sudnici se krila,
ili te ovo suđenje ne zanima!
Sudija, i dalje se laže
bivšim Šanama i starim 'Šaninim danima'!

Ništa se ne pomiče...
Ne pomičem se jer mrko me gledaju!
Da li pri kraju priče
ili na početku pakla?
Meni stihovi maknuti ne daju,
zbog čega si sebe odmakla?

6. DIO

Svjedoci su se redali,
pričali, optuživali, ogovarali,
u oči me gledali,
neku novu sliku tvorili,
neku novu sliku stvarali,
jako me zamorili!

"Da, znala sam odmah
da ta veza
doživjet će krah!
Prvo sam se čudila,
mislila da se zeza,
onda sam ju osudila!

Zar s njim da fura
moja kolegica najbolja!
Zar tako normalna cura
s njim da hoda
k'o najgora drolja
s njim da se voda!"

"Da sude, reći ću isto
kao i ova prije!
Nije mi bilo čisto
odakle ona s njim
i sada mi čisto nije,
ne mogu da ih zamislim!

Tako su različiti!
Ona je dobra, marljiva, mlada!
On starost pokušava kriti,
klinke, maloljetnice bariti,
dolazi do grada
jer ne želi stariti!"

"Da sude, i ja ih znam!
Nemam što novo reći.
Mene bi s njim bilo sram,
on je tako gadan i čupav!
Nemam, stvarno nemam riječi
da opišem koliko je glupav!

I tako dalje, i tako dalje,..
Redaju se, seru, jedu govna.
Ukazuju na stare, zaboravljene detalje
koje pamte ako su meni na štetu.
Prave od mene čudaka, luđaka, klovna,
najgoreg na svijetu, traže dlaku u jajetu!

To me je potpuno umorilo
jer bilo je dosadno, isto!
O meni je sudsko vijeće sliku stvorilo
i znam da gubim,
gubim načisto, da sam prist'o
da služe se metodama grubim!

Nemam pravo glasa,
ni ne mogu ih sve nadglasati!
Nemam pravo spasa,
ni ne mogu se spasiti!
Da li i ona suđenje prati,
da li su stvarno svi me siti!

Razmišljanja, dosada, a onda svjedok
kojeg sam najmanje želio vidjeti!
Šok! Stvarno za mene šok
jer svjedoči njena stara!
Sada mi smrtna kazna prijeti!
Ona mi najgoru kaznu stvara!

Uporna je, jaka!
Ona je Šanu odgajala,
zbog nje poput luđaka
ovdje patim!
Ovdje je stajala,
ne mogu da je shvatim!

Šana ne bi otišla onako
da ona ju nije opteretila!
Dijete, valjda se voli jako,
pa zašto mu komplekse usaditi!
To nije smila!
Zar morala je mene joj zgaditi!

I njoj sam se gadio!
Da samo malo je slabija
sve bih uradio
da Šanu spasim, vratim!
Ta matora, prepredena lija!
Kako da je shvatim - zbog nje patim!

Svjedoči!
Gleda
u oči!
Hladna!
Ustaje, sjeda,
izgleda jadna!

A laže, sere,
prenosi na Šanu svoje tragedije!
Šanu ždere! Šanu ždere!
Šanu truje! Šanu truje!
Šanu krije! Šanu krije!
Sada tu je!

Skačem, sud molim
da njoj sudi!
Tvrdim da sam uspio da obolim
radi nje, da imam i dokaze!
Da ona se Šani uništiti trudi
sve putokaze, životne staze!

Da kćerka je zatvorena!
Da ona njoj sudi, nju muči!
Da ova soba je njena!
Da ona sigurno je sada
u sobi, kući, uči!
Da ne smije do grada!

Odlazi, svoje je rekla!
Ona je svjedok procesa, pljesak u dvorani!
Ugled je kod suda stekla,
profesor, nije kao ja margina!
Nije važno što moji su 'Šanini dani'
kad njeni dokazi za sud su istina!

Sudija se smije,
kaže; "Nju slušati ne želiš,
a sam priznaješ da prije
u stihovima si lagao,
da stihove uživao si da djeliš
klinkama u koje si ulagao!

Ti si trgovac!
Samo ne muvaš
novac,
već muvaš malo dara!
Stihove za svaku čuvaš
i lažeš da podsvjesno to se stvara!

Stvarao nisi nikada!
Uvijek si kokošario!
Želio da ta biča mlada
nasjednu na stihove!
Kroz stihove si bario,
izmišljao snove!

Sada na isti način radiš,
želiš je vratiti!
S ovim lažima istinu gradiš,
to ti je zadnja karta!
Kada ćeš prihvatiti
da cilj zavisi od starta!

Da ako je start lažan
cilj ne postoji!
Da nisi dovoljno snažan
da mišljenje njeno mijenjaš!
Ona te se već pomalo i boji,
bez veze kroz ove stihove kenjaš!

I prije balone si često puhao,
a onda eksplodiraju!
I Barbaru, Gocu si tako kuhao,
i sam već to umislio!
Da li te bivše Šane sekiraju!
Da suda nije do kada bi se krio!

Šuti! Nemaš pravo glasa!
Šuti! Gadiš se svima prisutnima!
Šuti! Nema ti spasa, ti nisi za nas klasa!
Šuti! Dokazi su to što odlučuje o tebi!
Šuti! Ne dosađuj nam tobožnjim snima!
Šuti! S tim govnarijama odjebi!"

7. DIO

"Sud moli sve prisutne za tišinu!
Optuženi ustani!
Izreći ćemo ti presudu! Reci istinu
u naroda ime!
Naroda na čijoj smo uvijek strani,
naroda koji će složiti se s time!

Ti si kriv! Presuda tako glasi!
Zar te nije sram ovoga suda,
zar vjeruješ da pravda se gasi!
Vratiti je istim načinom se trudiš!
Zar stvarno nemaš muda!
Zašto lažeš da zbog nje ludiš!

Dokazi protiv tebe govore!
Na osnovu njih, sud je uspio odlučiti!
Priznao si da stihovi se tvore
sa namjerom! Nisi priznao za većinu!
Sud iz priznatog može shvatiti, zaključiti,
sam iz toga dokazati istinu!

Kriv si za sve iz optužnice,
imaš pravo na zadnju riječ!
Nastoj priznati, sada operi lice!
Možda ti to bar malo kaznu ublaži!
Dosta si lagao do sada već!
Sada ne laži, prvi put se iskaži!"

Plačem... "Časni sude probajte shvatiti,
probajte uči u neke strofe,
ne neće ju vratiti, probajte pratiti
stihove! Tvrdim da neki su jaki,
neki su male, lirske katastrofe,
ali nije laž baš stih svaki!

Budimo načisto!
Stih i stih
nije isto!
Probajte iz toga svega,
stihova svih,
zaključiti zbog čega!

Samo ponekad
i sada
bio je pad, laž, jad!
Nemojte generalizirati!
Čovjek je žrtva svog rada,
ne može se svaki put birati!"

Sudija, smije se cinično;
"Uvijek bi u trenutnu Šanu se zakunio!
Nemam ja protiv tebe ništa lično,
ja pravedno sudim i ti si kriv!
Uzalud si u postupku se bunio,
nisi baš bio uvjerljiv!

Sada dosta, kriv si, osuđen ćeš biti!
Osuđujem te; "Završi ovaj dio!
U 'Šanine dane' moraš ovaj dio uvrstiti,
neka se o tebi sramota
tvojim oružjem širi!" Preodgoj je uspio
ako promijeniš način života!

Ovaj dio 'Šaninih dana' će presuditi,
ali i dokazati, osuditi!
Nastaviš li, ti ćeš poluditi
jer napismeno imaš laži!
Nećeš se moći i dalje lagati truditi,
a laž tebe snaži, na pisanje draži!

Ako u Šanu ovu si zaljubljen
novi stihovi ne koriste!
Smisao pisanja je izgubljen
jer ona stihove ne želi dokazano!
Sve strofe su njoj nepotrebno iste!
Da li će uopće ovo joj biti pokazano!

Sama je otišla, daleko
se udaljila, od tebe ogradila!
Zdravo kada bi joj re'ko
jedva bi odgovorila!
Ona je tebe sebi zgadila,
stvarno se od tebe zamorila!

Ako bi neku drugu pokušao
na isti način stihovima slagati!
Odmah bi pao, jer za ovo bi znao!
Ne bi imao snage sebe pregaziti!
Prestao bi pisati i snima istinu odlagati,
snima bi prestao istinu kriti!

Morao bi odustati
jer dokazao bi i sebi da je isto!
Morao bi posustati
jer dokazao bi i sebi da smo u pravu!
Da li bi onda na presudu prist'o!
Da li bi onda ti ušlo u glavu!

Odrastaš!
To i sam
znaš!
Zar te nije
sram
onog prije!

Presuda je jasna!
Nastaviš li da daviš,
kazna ti postaje opasna
jer dokazuješ da sada lažeš,
da ti se uvijek iskren praviš
a sljedećom Šanom laž dokažeš!"

Razmišljam o sebi, malo sam snažniji!
Prošao sam super, divno!
Zar postoji razlog neki nevažniji
da čovjek samom sebi sudi,
da shvati se ovako emotivno,
da se čudi, ludi, oko tebe trudi!

Ponovo jak postajem
da se izoliram, oslobodim!
Ja sam sudija, kaznu si dajem,
ja sam porota i tukao sam se sam!
Sud ja sa 'Šaninim danima' vodim!
Samo ja za ovo suđenje znam!

Tužio sam se, branio,
onim kolima uhapsio,
Šanu sahranio, sebe ranio, zastranio,
osudio,
snio, pio, dokaze krio,
izludio!

Šana u koju sam toliko vjerovao
preko Maje ništa novo poručila nije,
to sam i unaprijed sve znao;
"Ja sam njemu 'zašto' rekla,
ako on to ne zna, ne razumije,
onda je glup!" - Zar takav dojam je stekla?

Svejedno ovo nije kraj, optimista
sam bio, ostao, moram biti!
Ona je ona stara, ista,
ona se sada malo izgubila!
Ljubav se ne može kriti, uništiti!
Siguran sam da se zaljubila!

Kad tad, istina će se dokazati,
ona se vratiti, grešku shvatiti!
Onakvom starom se pokazati
i sve će opet biti u redu!
Prestat ću patiti, snagu povratiti!
Iz poraza ćemo izboriti pobjedu!

Ukoliko ima od stare previše gena!
Ukoliko tvrdoglavost prevlada!
Jedna Šana biti će uništena!
Nije prva, mogla je biti zadnja!
Optimista sam, jer nakon pada
uvijek postoji nove Šane izgradnja!

Sve je prolazno, mnoge idu gradom!
Kad tad, u zid prestajem lupati glavom!
Za nekom djevojkom mladom gledam s nadom!
Počinjem je sanjati, pisati, voljeti!
Proglašavam je pravom!
Poraz niti plaši, niti šteti, niti prijeti!

Svrha suđenja sebi je Šana!
Šana je dokaz života!
Kad jedna karta je loše proigrana
treba promijeniti špil!
Neka Šana se stihovima uvijek mota,
ne želim mijenjati životni stil!

"ŠANINI DANI X" - KRAJ